

Hägersten-Liljeholmes stadsdelsnämnd

Abit Dundar m.fl. (fp)

Peter Jönsson m.fl. (m)

Fredrik Möller (kd)

Skrivelse

Gemensamt arbete och åtgärder är nödvändigt för att rädda ungdomar i riskzonen

- 1. Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd beslutar att ge förvaltningen i uppdrag att redovisa och beskriva hur samarbetet mellan socialtjänst och skola bedrivs idag**
- 2. Att redovisa vilka hinder som idag kan finnas för ett snabbt, effektivt och förtroendefullt samarbete**
- 3. Att säkerställa att socialtjänsten regelmässigt ber föräldrarna om att få bryta sekretessen för att kunna informera skolan om de insatser som görs**
- 4. Därutöver anföra:**

Barn och ungdomar faller mellan stolarna för att både socialtjänstlag och skollag är tandlösa när det gäller att värna de som har allra störst problem. Detta är oacceptabelt. Barn och ungdomar i utsatta situationer är de som behöver vuxenvärldens stöd bäst. Inga unga människor ska behöva missa sin skolgång och eller hamna i brottslighet på grund av otydliga regler och byråkrati.

Stockholms egna undersökningar visar att en av sex elever i Stockholms niondeklasser skolkar regelbundet. Han eller hon har ofta huvudvärk och ont i magen, vantrivs i skolan och använder oftare droger. De flesta skolkare har en mängd olika problem: De är mer kriminella än genomsnittet, de röker och dricker oftare och de har sämre kontakt med sina föräldrar och lärare. Deras betyg är sämre och de fuskar oftare på proven. Forskningen visar även att skolk är den enskilt viktigaste förklaringen till att ungdomar hoppar av skolan i förtid, vilket i sin tur leder till sämre utbildning, arbetslöshet och andra sociala problem. Ingenting talar för att skolk kan betraktas som en konstruktiv, sund protest. Med all denna kunskap är det dags att agera tydligare kring skolk.

Vi lever i en stadssdel till Stockholm, en storstad som på många sätt erbjuder ungdomar fler möjligheter än någon annan stad i Sverige. Men Stockholm har även ett tuffare klimat, något som i hög grad påverkar våra unga. Det blir också allt mer uppenbart att varken kommunernas agerande eller lagstiftningen räcker till. Den omtalade dödsmisshandeln på Kungsholmen i höstas har blivit symbol för det meningslösa våldet där både offer och förövare fortfarande bara är barn.

Vi måste undvika att fler unga faller offer för det meningslösa våldet. Det gäller att sätta fokus på det enskilda barnets rättigheter. Utgångspunkten är att skola och socialtjänst så långt det över huvud taget är möjligt ska samverka för att öka barnets möjligheter att få stöd och hjälp i ett tidigt skede. Socialtjänsten ska t ex regelmässigt be föräldrarna om att få bryta sekretessen för att kunna informera skolan om de insatser som görs. Det är helt orimligt att rektorer inte garanteras rätt till information kring en elevs svåra sociala situation, eller rent av brottslighet.

Sekretess och respekt för personlig integritet är viktigt, men vår utgångspunkt är att det i de allra flesta fall är bättre för barnet att skolan har kunskaper om elevens kontakter med socialtjänsten än att man svävar i ovisshet.

I Hägersten-Liljeholmen har under många år funnits utarbetade kanaler och olika samarbetsprojekt för att bl.a. motverka ungdomskriminalitet och öka trygghet och trivsel. Ett bra samarbete mellan skola och socialtjänst har en central roll men är också en färskvara som förutom tydliga strukturer också bygger på personliga kontakter. Hur ser samarbetet ut idag och vilka ytterligare åtgärder behövs?